

Podatki 2020: Przelew na rachunek spoza wykazu podatników VAT a koszty podatkowe

Pytanie: Płatności za nabywane od dostawców VAT UE i dostawców VAT spoza UE usługi lub towary Wnioskodawca będzie dokonywał na wskazane przez te podmioty rachunki bankowe, które będą prowadzone w bankach mających siedzibę poza terytorium RP lub ewentualnie na terytorium RP. Czy Wnioskodawca dokonując płatności na rachunek, który nie został zgłoszony do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, gdyż dostawca towarów i usług nie jest podatnikiem VAT z terytorium RP, będzie mógł wydatek, którego dotyczy ta płatność zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów od 1 stycznia 2020 r.?

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a i art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 900 z późn. zm.), Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z 30 lipca 2019 r. (data wpływu 8 sierpnia 2019 r.) uzupełnionym pismem z 7 października 2019 r. (data wpływu 11 października 2019 r.), o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie ustalenia, czy Wnioskodawca dokonując płatności z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na wskazany przez dostawcę rachunek bankowy, który nie został zgłoszony do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, gdyż dostawca towarów i usług nie jest podatnikiem VAT z terytorium RP, będzie mógł wydatek, którego dotyczy ta płatność zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów od 1 stycznia 2020 r. - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2019 r. wpłynął do tut. Organu wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych w zakresie ustalenia, czy Wnioskodawca dokonując płatności z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na wskazany przez dostawcę rachunek bankowy, który nie został zgłoszony do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, gdyż dostawca towarów i usług nie jest podatnikiem VAT z terytorium RP, będzie mógł wydatek, którego dotyczy ta płatność zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów od 1 stycznia 2020 r.

W związku z brakami formalnymi stwierdzonymi we wniosku, pismem z 26 września 2019 r., Znak: 0111-KDIB2-3.4010.271.2019.1.AZE, wezwano Wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku. Uzupełnienia dokonano 11 października 2019 r.

W wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca jest czynnym podatnikiem VAT na terytorium RP. Wnioskodawca w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą ma zamiar dokonywać, również po dniu 1 stycznia 2020 r., zakupu towarów i usług. Dostawcy towarów lub usług dla Wnioskodawcy są podatnikami VAT spoza terytorium RP, tj. podatnikami VAT w innych krajach UE (dalej Dostawcy VAT UE) albo w krajach spoza UE (dalej Dostawcy VAT spoza UE). Płatności za nabywane od Dostawców VAT UE i Dostawców VAT spoza UE usługi lub towary Wnioskodawca będzie dokonywał na wskazane przez te podmioty rachunki bankowe, które będą prowadzone w bankach mających siedzibę poza terytorium RP lub ewentualnie na terytorium RP. Rachunki te nie będą zgłoszone do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług.

Wydatki, których dotyczyć mają opisane powyżej płatności stanowią koszty uzyskania przychodu na podstawie art. 15 ust. 1 i nast. ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, i nie są wymienione w art. 16 tej ustawy. Natomiast wątpliwość Wnioskodawcy dotyczy tego, czy wydatki, za które płatności nastąpią na rachunki bankowe, które nie zostały zgłoszone do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, ale należące do podmiotów innych niż wymienione w ww. art. 96b, będą stanowiły koszt uzyskania przychodu po 31 grudnia 2019 r. (od 1 stycznia 2020 r.), w przypadku gdy kwota płatności przekracza kwotę określoną w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, a Wnioskodawca nie zgłosi tego faktu do naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla wystawcy faktury w terminie trzech dni od dnia zlecenia przelewu.

W uzupełnieniu wniosku z 7 października 2019 r., Wnioskodawca wskazał, że dostawcy towarów i usług na rzecz, których Wnioskodawca zamierza dokonywać płatności będących przedmiotem wniosku o interpretację nie będą, w rozumieniu ustawy o podatku od towarów i usług, zarejestrowani na potrzeby podatku od towarów i usług, jako podatnicy VAT czynni.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy biorąc pod uwagę opisane powyżej zdarzenie przyszłe, Wnioskodawca dokonując płatności z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na wskazany przez dostawcę rachunek bankowy, który nie został zgłoszony do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, gdyż dostawca towarów i usług nie jest podatnikiem VAT z terytorium RP, będzie mógł wydatek, którego dotyczy ta płatność zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów od 1 stycznia 2020 r.?

Zdaniem Wnioskodawcy, ma on prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu wydatek spełniający definicję kosztu uzyskania przychodu, gdy płatność dotycząca tego wydatku nastąpiła na rachunek bankowy niezgłoszony do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, jeżeli rachunek ten należy do podmiotu, do którego nie ma zastosowania ww. art. 96b (w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2019 r.).

Art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług nakazuje podatnikom VAT (Dostawcom VAT) zgłaszać do wykazu, o którym jest mowa w tym przepisie, numery rozliczeniowych rachunków bankowych. Obowiązek ten dotyczy wyłącznie podmiotów zarejestrowanych jako czynni podatnicy VAT na terytorium RP.

Art. 15d ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2020 r.) określa, że:

„1. Podatnicy nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców:

- a. została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego lub
- b. została dokonana przelewem na rachunek inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług - w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, potwierdzonych fakturą, dokonanych przez dostawcę towarów lub usługodawcę zarejestrowanego na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny.

2. W przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców została dokonana z naruszeniem ust. 1, podatnicy w tej części:

- a. zmniejszają koszty uzyskania przychodów albo
- b. w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów - zwiększają przychody - w miesiącu, w którym odpowiednio została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego albo został zlecony przelew.”.

Natomiast art. 96b ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku od towarów i usług określa, że „Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi w postaci elektronicznej wykaz podmiotów zarejestrowanych jako podatnicy VAT, w tym podmiotów, których rejestracja jako podatników VAT została przywrócona”. Jeżeli więc Dostawca VAT UE lub Dostawca VAT spoza UE nie wykonuje czynności opodatkowanych na terytorium RP lub nie ma obowiązku rejestracji na terytorium RP, to jego rachunki bankowe nie podlegają zgłoszeniu stosownie do art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług.

Istnieje więc rozbieżność pomiędzy obowiązkami wynikającymi z przepisów art. 15d ustawy o podatku od osób prawnych i z przepisów art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług. Pierwszy z przepisów nakazuje dokonywanie płatności na rachunek bankowy wskazany w wykazie określonym w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, natomiast drugi z przepisów nie nakazuje zgłaszania rachunków bankowych Dostawców VAT z UE lub Dostawców VAT spoza UE do ww. wykazu. Powoduje to rozbieżność w wykładni tych przepisów, którą należy usunąć w drodze wykładni systemowej. Skoro więc art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług nie nakazuje dokonywania zgłoszenia tych rachunków bankowych do wykazu, to do wpłat na te rachunki nie ma zastosowania ww. art. 15d. Sytuację tę można porównać z sytuacjami, gdy zapłata następuje w innej formie niż pieniężnej, takimi jak potrącenie czy kompensata, gdzie przyjmuje się, że ww. art. 15d nie ma zastosowania do innych przypadków niż zapłata pieniężna (np. interpretacja indywidualna z dnia 13 stycznia 2017 r., 2461-IBPB-1-1.4510.367.2016.1.ZK i wiele innych), a tutaj - przez zapłatę na rachunek bankowy, który nie podlega zgłoszeniu do ww. wykazu.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Na wstępie należy zaznaczyć, że niniejsza interpretacja rozstrzyga tylko w zakresie objętym pytaniami Wnioskodawcy, tj. kwestii ustalenia czy dokonując płatności z tytułu dostawy towarów lub świadczenia usług na wskazany przez dostawcę rachunek bankowy, który nie został zgłoszony do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług, gdyż dostawca towarów i usług nie jest podatnikiem VAT z terytorium RP, będzie mógł wydatek, którego dotyczy ta płatność zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów od 1 stycznia 2020 r. Inne kwestie przedstawione w opisie sprawy, które nie zostały objęte pytaniami nie mogą być - zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej - rozpatrzone. Stąd nie jest przedmiotem interpretacji kwestia ustalenia czy opisane we wniosku płatności stanowią koszty uzyskania przychodu na podstawie art. 15 ust. 1 i nast. ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, i nie są wymienione w art. 16 tej ustawy.

Zgodnie z obowiązującym od 1 stycznia 2017 r. art. 15d ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 865 ze zm., dalej: „updop”) - wprowadzonym art. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2016 r., poz. 780), podatnicy nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. poz. 646) została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

W art. 15d ust. 2 updop wskazano, że w przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego, podatnicy:

1. zmniejszają koszty uzyskania przychodów albo
2. w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów - zwiększają przychody

- w miesiącu, w którym została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

W myśl art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo Przedsiębiorców (t.j. Dz.U z 2019 r. poz. 1292), dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku płatniczego przedsiębiorcy, w każdym przypadku gdy:

1. stroną transakcji, z której wynika płatność, jest inny przedsiębiorca oraz
2. jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza 15 000 zł lub równowartość tej kwoty, przy czym transakcje w walutach obcych przelicza się na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania transakcji.

Powyższej wskazane przepisy art. 15d ust. 1 i ust. 2 zostały znowelizowane na mocy art. 3 ustawy z dnia 12 kwietnia 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2019 r. poz. 1018, dalej jako: „ustawa nowelizująca”) i zgodnie z art. 14 ust. 2 ustawy nowelizującej wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

I tak art. 15d ust. 1 updop otrzymuje brzmienie:

Podatnicy nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców:

1. została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego lub
2. została dokonana przelewem na rachunek inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług - w przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, potwierdzonych fakturą, dokonanych przez dostawcę towarów lub usługodawcę zarejestrowanego na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny.

Z kolei znowelizowany art. 15d ust. 2 updop stanowi, że w przypadku zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców została dokonana z naruszeniem ust. 1, podatnicy w tej części:

1. zmniejszają koszty uzyskania przychodów albo
2. w przypadku braku możliwości zmniejszenia kosztów uzyskania przychodów - zwiększają przychody

- w miesiącu, w którym odpowiednio została dokonana płatność bez pośrednictwa rachunku płatniczego albo został zlecony przelew.

Dodatkowo został wprowadzony art. 15d ust. 4 updop, zgodnie z którym, przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się, w przypadku gdy podatnik dokonujący płatności dokonał zapłaty należności przelewem na rachunek inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, i złożył zawiadomienie, o którym mowa w art. 117ba § 3 Ordynacji podatkowej, do naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla wystawcy faktury w terminie trzech dni od dnia zlecenia przelewu.

Zgodnie z art. 96b ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 2174 ze zm., dalej jako: „ustawa VAT”) - w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2019 r. - Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi w postaci elektronicznej wykaz podmiotów:

1. w odniesieniu do których naczelnik urzędu skarbowego nie dokonał rejestracji albo które wykreślił z rejestru jako podatników VAT;
2. zarejestrowanych jako podatnicy VAT, w tym podmiotów, których rejestracja jako podatników VAT została przywrócona.

Wykaz jest udostępniany w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych w sposób umożliwiający sprawdzenie, w tym automatycznie, czy podmiot znajduje się w wykazie na wybrany dzień, przypadający nie wcześniej niż w okresie 5 lat poprzedzających rok, w którym podmiot jest sprawdzany. Dane tego podmiotu są udostępniane według stanu na wybrany dzień, z wyjątkiem danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1-3, które są udostępniane według stanu na dzień sprawdzenia (art. 96b ust 2 ustawy o VAT).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy nowelizującej, przepisy art. 14 ust. 2h i 2i oraz art. 22p ust. 1, 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 12 ust. 4i i 4j oraz art. 15d ust. 1, 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do zapłaty należności w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2019 r.

Przepisów art. 22p ust. 1, 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 15d ust. 1, 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do płatności dotyczących kosztów zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów przed dniem 1 stycznia 2020 r. (art. 10 ust. 2 ustawy nowelizującej).

Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy nowelizującej (Druk nr 3301) celem projektowanej ustawy jest dalsze uszczelnienie systemu podatku od towarów i usług oraz zminimalizowanie ryzyka nieświadomego udziału podatników w karuzelach VAT.

W ostatnich latach zarówno w Polsce, jak i w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej obserwuje się niepokojące zjawisko wykorzystywania mechanizmów konstrukcji podatku VAT do uzyskiwania niezgodnych z prawem korzyści. Dotyczy to przede wszystkim uszczuplenia należności budżetu państwa przez wyłudzenie nienależnego zwrotu tego podatku lub nieodprowadzenie należności podatkowych z tytułu VAT. (...) Z art. 19 ustawy - Prawo przedsiębiorców wynika obowiązek korzystania przez przedsiębiorcę z rachunku płatniczego, w każdym przypadku gdy stroną transakcji jest inny przedsiębiorca oraz jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza 15 000 zł lub równowartość tej kwoty. W art. 12 ust. 4j pkt 1 i 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych wprowadza się przepisy, które wyłączają skutki w postaci konieczności rozpoznania u podatnika przychodu, w sytuacji gdy płatność będzie wynikała z transakcji innej niż określona w art. 19 ustawy - Prawo przedsiębiorców lub zostanie dokonana na inny rachunek niż zawarty w wykazie, pod warunkiem że podatnik złoży w terminie trzech dni od dnia zlecenia przelewu zawiadomienie o tym rachunku do naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla wystawcy faktury. Wzór zawiadomienia wraz z podstawowymi informacjami, które powinny być w nim zawarte, zostały określone w art. 117ba § 4 i 5 Ordynacji podatkowej. Wprowadzenie takiego przepisu zrównuje sytuację osób trzecich (np. faktora) z pozostałymi kontrahentami, którzy zgodnie z projektowanymi przepisami będą mogli zaliczyć wydatki do kosztów uzyskania przychodu mimo dokonania zapłaty na rachunek, który nie figuruje w wykazie, jeżeli zawiadomią o tym rachunku naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla wystawcy faktury.

W art. 2 i art. 3 projektowanej ustawy wprowadzono zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, zgodnie z którymi podatnicy nie zaliczają do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części (lub zmniejszają wysokość kosztów), w jakiej płatność dotycząca transakcji określonej w art. 19 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego lub została dokonana na rachunek inny niż zawarty w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy o VAT - w przypadku transakcji z podatnikiem zarejestrowanym na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny.

W powyższym zakresie zmiana ta poszerza zakres już istniejących przepisów dotyczących płatności gotówkowych w ramach transakcji przekraczających kwotę 15 000 zł.

Zatem stwierdzić należy, że od dnia 1 stycznia 2017 r. przy transakcjach, w których stronami są przedsiębiorcy, obowiązuje limit 15 000 zł dla płatności gotówkowych, a transakcje powyżej wskazanej kwoty muszą być dokonywane za pośrednictwem rachunku płatniczego jeżeli podatnik chce uniknąć konsekwencji w postaci utraty możliwości zaliczenia w podatku dochodowym od osób prawnych wydatku do kosztów uzyskania przychodów (art. 19 ustawy z 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców).

Natomiast przepisy art. 15d ust. 1 pkt 2 upod. dotyczą sankcji w postaci utraty możliwości zaliczenia do kosztów wydatków przez podatników, którzy dokonają zapłaty (powyżej 15 000 zł) na rachunek spoza wykazu w sytuacji, gdy dostawa towarów lub świadczenie usług są potwierdzone fakturą i zostały dokonane przez podatników VAT czynnych.

Wskazać zatem należy, że sytuacja wymieniona w art. 15d ust. 1 pkt 1 upod. stanowi odrębną kategorię niż te wymienione w pkt 2 tych przepisów. Jak wskazano powyżej sytuacja wymieniona w pkt 2 skierowana jest do płatności dokonywanych na rzecz dostawcy lub usługodawcy będącym podatnikiem VAT czynnym. W takim przypadku płatność powinna być zawsze dokonana na rachunek zawarty w wykazie. Dokonanie płatności w tej sytuacji na rachunek płatniczy, który nie jest zawarty w wykazie będzie traktowane jako działanie niezgodne z wprowadzonymi przepisami i oznaczać będzie zastosowanie przewidzianych sankcji.

Podsumowując powyższe, stwierdzić należy, że przepis art. 15d upod. od 1 stycznia 2020 r. zostanie rozszerzony i zgodnie z art. 15d ust. 1 pkt 2 upod. nie każda płatność przekraczająca kwotę 15 000 zł dokonana przelewem na rachunek bankowy będzie stanowić koszt uzyskania przychodów.

W opisanym zdarzeniu przyszłym Wnioskodawca czynny podatnik VAT na terytorium RP w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą ma zamiar dokonywać, również po dniu 1 stycznia 2020 r., zakupu towarów i usług. Dostawcy towarów lub usług dla Wnioskodawcy są podatnikami VAT spoza terytorium RP, tj. podatnikami VAT w innych krajach UE albo w krajach spoza UE. Płatności za nabywane od Dostawców VAT UE i Dostawców VAT spoza UE usługi lub towary Wnioskodawca będzie dokonywał na wskazane przez te podmioty rachunki bankowe, które będą prowadzone w bankach mających siedzibę poza terytorium RP lub ewentualnie na terytorium RP. Rachunki te nie będą zgłoszone do wykazu, o którym jest mowa w art. 96b ustawy o podatku od towarów i usług.

Zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu art. 15d ust. 1 pkt 2 upod., jednym z warunków jego zastosowania jest fakt dokonania płatności za dostawę towaru lub świadczenia usług dokonanych przez dostawcę towarów lub usługodawcę zarejestrowanego na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny. Powyższe oznacza, że w przypadku gdy dostawa towarów (lub świadczenia usług), zostaną dokonane przez dostawcę towarów lub usługodawcę niezarejestrowanego na potrzeby podatku od towarów i usług jako podatnik VAT czynny nie znajdzie zastosowania przepis art. 15d ust. 1 pkt 2 upod., w konsekwencji dokonana płatność przelewem na rachunek inny niż zawarty na dzień zlecenia przelewu w wykazie podmiotów, o którym mowa w art. 96b ust. 1 ustawy VAT będzie mogła stanowić koszty uzyskania przychodów, o ile spełnione zostaną przesłanki zaliczenia jej do kosztów uzyskania przychodów - płatność taka nie będzie podlegać pod dyspozycję przepisu art. 15d ust. 1 pkt 2 upod.

Biorąc pod uwagę powyższe stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja indywidualna z 7 listopada 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4010.271.2019.2.AZE - Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Wyłuszczenia - red.

